

Arrest

nr. 211 802 van 30 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor verzoekster, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 9 oktober 2014 België binnen met haar geboorteakte en vraagt op 10 oktober 2014 asiel aan. Op 26 januari 2015 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 12 augustus 2016 vraagt verzoekster voor de tweede maal asiel aan. Op 30 juni 2017 beslist de commissaris-generaal opnieuw tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Angolese nationaliteit en werd geboren op 24 december 1984 in Luanda. U verliet Angola op 9 oktober 2014 en diende in België op 10 oktober een eerste asielaanvraag in omdat u, volgens uw verklaringen, in Angola zou vervolgd worden door de Angolese autoriteiten wegens vermeende banden met de separatistische rebellenbeweging FLEC.

Op 26 januari 2015 nam het Commissariaat-generaal, in het kader van uw eerste asielaanvraag, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omdat uw asielaanvraag niet geloofwaardig werd bevonden. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op datum van 28 augustus 2015 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 12 augustus 2016 een tweede asielaanvraag in. U verklaarde, bij het indienen van uw tweede asielaanvraag, dat er in Angola vele mensen gedood werden die bij dezelfde kerk als uw kerk horen, de kerk licht van de wereld (A Luz do Mondo). Het CGVS nam op 16 september 2016 de beslissing tot inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Bij het indienen van uw tweede asielaanvraag bij DVZ, verklaarde u dat u pinkstergelovige bent (zie verklaring meervoudige aanvraag, persoonsgegevens in het administratief dossier). Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS de vraag gesteld werd welke religie u hebt, zei u toen ook dat u pinkstergelovige bent, dat u al uw hele leven pinkstergelovige bent en dat uw ouders ook pinkstergelovigen zijn (zie gehoorverslag CGVS p.5). Er werd u dan gezegd dat u het bij DVZ, toen u uw tweede asielaanvraag indiende, ook over de kerk "licht van de wereld" had (zie verklaring meervoudige aanvraag, persoonsgegevens in het administratief dossier). U zei daarop "ja, licht van de wereld en pinksterkerk. Gevraagd of u dan pinkstergelovige was of lid van de kerk licht van de wereld, zei u dat u beide was.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de sekte of religieuze beweging "Licht van de wereld" een beweging is die ontstond toen hun leider pastoor Kaluputeka uit de zevendedagsadventistenkerk gezet werd. De volledige naam van deze beweging is dan ook "Kerk van de zevende dag – Licht van de wereld" (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier).

Er werd u dan gevraagd of licht van de wereld deel uitmaakt van de pinksterbeweging, waarop u "misschien" zei. Gevraagd of u het dan weet of niet weet, zei u dat u daar ging bidden maar dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS p.5).

Gevraagd waar die kerk van Luz Do Mondo dan was, waar u ging bidden, zei u eerst "Angola" en toen er u gevraagd werd waar in Angola, zei u dat u dat niet kan uitleggen. Toen er u gevraagd was of deze kerk zich in Luanda bevond, bevestigde u dit maar u zei niet meer te weten wanneer u de laatste keer naar die kerk ging (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Toen er u gevraagd werd of u weet sinds wanneer de kerk "licht van de wereld" bestaat, zei u dat deze sinds 2015 zou bestaan. U wist niet of deze kerk afdelingen in België had en gevraagd hoe u dan lid werd van deze kerk, aangezien u verklaarde dat deze pas bestaat sinds 2015 maar u al in België bent sinds 2014, zei u enkel dat u hier (in België) aangekomen bent in 2014 en dat de kerk beginnen bestaan is in 2015. Er werd u dan gevraagd hoe u dan lid werd van deze kerk aangezien u verklaarde dat deze kerk pas opgericht werd in 2015, toen u zich al in België bevond. U zei dan dat u lid geworden zou zijn voor u naar Angola kwam en gevraagd wanneer die kerk dan werd opgericht, zei u dan dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Toen er u de vraag gesteld werd welk soort kerk, de kerk licht van de wereld is, zei u dat het een mix was tussen katholiek en pinkstergeloof. (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Gevraagd wie er de leider is van deze kerk, zei u dat die "Joa Lorenzo Kalpeteka zou heten". Gevraagd of u zeker bent dat die persoon zo heet zei u "ja, ik heb het op het internet gezien, ik bad ervoor ook al daar, zijn naam is misschien dat" (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gevraagd bij welke kerk Kaluputeka was voor hij de kerk Licht van de wereld oprichtte, zei u enkel dat hij op veel plekken was en verder zei u ook niet te weten hoe het komt dat hij zijn eigen beweging oprichtte. Gevraagd of u de naam zevendedagsadventisten kent, zei u dat u die naam niet kende. Gevraagd om uit te leggen welk soort kerk Licht van de wereld is, voor welk soort geloof ze staan, zei u dat u enkel licht van de wereld hoorde en dat u daar gewoon ging gaan bidden (zie gehoorverslag CGVS p.7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de leider van de religieuze beweging niet Joa Lorenzo Kalpeteka heet zoals u verklaarde maar José Julino Kalupeteka. Verder blijkt uit informatie dat deze kerk opgericht werd in het jaar 2000, 14 jaar dus voor u Angola verliet.

Het feit dat u niet eens de correcte naam kan geven van de leider van deze religieuze sekte, het feit dat u niet weet dat deze beweging een splinterbeweging is van de zevendedagsadventisten, het feit dat u de naam zevendedagsadventisten niet eens kent, het feit dat u verkeerdelijk verklaart dat deze kerk een soort mix zou zijn tussen het katholieke geloof en de pinksterbeweging ondergraven volledig uw verklaringen dat u lid zou zijn van deze religieuze sekte.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u ook gezegd dat Kaluputeka bekend staat als profeet wegens zijn voorspellingen en er werd u gevraagd of u daar iets over weet. U zei dat u daar niets over weet (zie gehoorverslag CGVS p.7).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Kaluputeka voorspelde dat de wereld zou vergaan op 31 december 2015 en dat hij al zijn volgelingen opriep om al hun bezittingen te verkopen en samen met hem het einde van de wereld af te wachten in een woud in de provincie Huambo waar hij en zijn volgelingen op 16 april 2015 aangevallen werden door de Angolese politie.

Tijdens uw gehoor op het CGVS werd er u gezegd dat u bij DVZ verklaard had dat de leden van Licht van de wereld gedood werden op 16 april 2015 en werd er u gevraagd wat er dan precies gebeurde op die datum. U zei hierover dat ze daar aan het bidden waren, men dat niet leuk vond en dat ze Kalupeteka beginnen vervolgen zijn. U zei bij DVZ ook dat ze bijeenkomsten hielden in wouden en toen u hiernaar gevraagd werd tijdens uw gehoor op het CGVS, zei u dat dit klopt, dat u het vergeten was omdat u zoveel aan uw hoofd hebt. Gevraagd waarom ze samenkwamen in dat bos, zei u dat dit kwam omdat ze vervolgd werden en gevraagd wat er dan precies gebeurde op 16 april 2015, zei u dat u het niet wist.

Er moet dus vastgesteld worden dat u eigenlijk helemaal niets afweet over de religieuze beweging of sekte "Licht van de wereld". Bijgevolg kan er dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u lid zou zijn van deze beweging.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten hebt u het niet aannemelijk kunnen maken dat u ooit lid zou geweest zijn van de kerk zevendedagsadventisten "licht van de wereld". Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan de door u verklaarde vervolging door de Angolese autoriteiten in het geval van terugkeer naar Angola omwille van uw lidmaatschap van deze beweging.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u 6 pagina's neer met foto's die men op Google images aantreft wanneer men de zoekterm "caso Calupeteka" ingeeft. Dat Kalupeteka echt bestaat en dat zijn foto's terug te vinden zijn op google wanneer men zijn naam ingeeft wordt hier niet betwist. Dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

"11.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

11.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.²

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

11.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.

Zo stelt VEREECKE:

"Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker."

(Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State:

"Certaines des omissions et contradictions relevées par la partie adverse dans les déclarations successives du requérant doivent par ailleurs être écartées ou relativisées.

[...]

Le fait de ne pas mentionner une circonstance lors d'une audition puis de la mentionner lors d'une autre ne constitue pas nécessairement une contradiction. Il peut s'agir d'une simple omission qui ne saurait être considérée, en toute hypothèse, comme étant de nature à faire suspecter la bonne foi du demandeur d'asile.³"

(R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

11.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de lidmaatschap van verzoekende partij aan de kerk zevendedagdadventisten "licht van de wereld". Zij stelt dat verzoekende partij hier niet veel informatie over kan verschaffen, zoals wanneer de kerk opgericht wer, wie de leider was, en welke problemen leden van deze religieuze beweging hebben gekend.

Verzoekende partij ontkent niet dat zij niet veel weet over de religieuze beweging 'licht van de wereld', maar dat betekent niet dat zij er geen lid van zou zijn. Immers, zij volgde altijd de religie van haar

ouders. Zij waren aanhangers van de pinkstergelovigen. Na de oprichting van de religieuze groepering 'licht van de wereld' hebben haar ouders zich bij deze groepering aangesloten en verzoekende partij volgde hen ook in deze religie. Zij ging mee naar de kerk, bidde er en was een uitgesproken lid van de 'licht van de wereld'.

p. 5 CGVS

Wat is uw religie ?

Pinkstergelovige.

Bent u altijd pinkstergelovige geweest, uw hele leven?

Ja.

Uw ouders. ook Pinkstergelovige?

Ja.

Ik las dat u het bij DVZ over de kerk licht van de wereld had (Luz do mondo)?

Ja, Licht van de wereld en pinksterkerk.

Bent u dan Pinkstergelovige of lid van de kerk "Luz Do Mondo"?

De twee.

Bent u dan lid van twee verschillende religies?

Ja.

Hoe komt het?

Omdat mijn ouders daar bidden, ik heb mijn ouders gevolgd.

Waar bidden uw ouders?

Bij Luz do Mondo

Hoewel zij niet de exacte oprichtingsdatum van de religie kent, was zij weldegelijk een permanent lid en een regelmatige bezoeker van de kerk.

Ook door de buitenwereld werd zij gezien als een aanhanger van de religie 'licht van de wereld'. Het feit dat zij aldus door derden geïdentificeerd en verbonden wordt met deze religieuze beweging maakt dat zij een potentieel doelwit vormt voor de tegenstanders van deze religie en zij aldus het gevaar loopt onderworpen te worden aan onmenselijke en verderende behandeling.

p. 8 CGVS

Vertel eens waarom u asiel aanvraagt. waarom kunt u niet terug naar Angola?

Op dit moment terugkeren gaat niet, de situatie wordt er niet beter op.

Wat bedoelt u daarmee, dat de situatie er niet beter op wordt?

De kerk, er zijn problemen met de kerk, de zusters van de kerk worden gedood, ik ben erg bang om terug te keren naar Angola. Ze kunnen mijn dochter zwanger maken en ik ben zo ver weg maar ik durf niet terug gaan.

11.1.5. Uit al het voorgaande blijkt dan ook dat verwerende partij een verkeerde inschatting heeft gemaakt van de probleem van verzoekende partij, het gevaar dat zij loopt in haar land van herkomst en ten onrechte de vluchtelingenstatuut aan geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas.

11.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaarde bij een terugkeer naar Angola te vrezen voor vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van haar lidmaatschap bij de kerk "*Licht van de wereld*" (A Luz do Mondo).

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen lid te zijn van de religieuze beweging of sekte "*Licht van de wereld*", nu zij eigenlijk helemaal niets afweet over deze beweging, en er dus ook geen geloof wordt gehecht aan de door haar verklaarde vervolging door de Angolese autoriteiten omwille van haar lidmaatschap van deze beweging.

Verzoekster slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Zij betwist niet dat zij niet wist of "*Licht van de wereld*" deel uitmaakt van de pinksterbeweging, dat zij niet kon uitleggen waar de kerk van "*Licht van de wereld*" was waar zij ging bidden, dat zij niet wist wanneer de kerk "*Licht van de wereld*" werd opgericht en of deze kerk afdelingen heeft in België, dat zij niet eens de correcte naam kon geven van de leider van deze religieuze sekte, dat zij de naam "*zevendedagsadventisten*" niet kende, dat zij verkeerdelijk verklaarde dat de kerk "*Licht van de wereld*" een soort mix zou zijn tussen het katholieke geloof en de pinksterbeweging, en dat zij niets wist over de voorspellingen van de profeet Kaluputeka. Zij voert evenwel aan dat dit niet betekent dat zij geen lid zou zijn van deze kerk. Van iemand die beweert bij terugkeer naar haar land van herkomst te zullen worden vervolgd omwille van haar lidmaatschap van een religieuze beweging, mag evenwel worden verwacht dat zij een elementaire kennis heeft van deze religieuze beweging. Bijgevolg acht de Raad *in casu* verzoeksters graad van kennis van de kerk van "*Licht van de wereld*" bijzonder relevant voor het beoordelen van de waarachtigheid van haar verklaringen over haar lidmaatschap bij deze religieuze beweging. Gelet op het voorgaande kan verzoekster echter niet overtuigen dat zij lid is van de kerk van "*Licht van de wereld*". Door te herhalen dat zij haar ouders is gevolgd in haar religie, slaagt verzoekster er niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Dit kan immers haar gebrek aan kennis over de religieuze beweging waarvan zij beweert lid te zijn niet verklaren. Zeker gezien zij niet kon uitleggen waar de kerk van "*Licht van de wereld*" was en zij tevens niet wist of deze kerk afdelingen had in België, maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij een permanent lid en een regelmatig bezoeker was van deze kerk. Dit geldt *a fortiori* nu verzoekster van haar geloofsovertuiging en de daarmee gepaard gaande problematiek geen gewag heeft gemaakt bij het indienen van haar eerste verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoekster nog stelt dat zij ook door de buitenwereld gezien werd als een aanhanger van de religie "*Licht van de wereld*", beperkt zij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hiermee toont verzoekster niet aan dat de commissaris-generaal een verkeerde inschatting heeft gemaakt van haar problemen.

Nu verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij lid is (geweest) van de kerk "*Licht van de wereld*", wordt er ook geen geloof gehecht aan haar verklaringen dat zij vervolging riskeert door de Angolese autoriteiten omwille van haar lidmaatschap van deze beweging.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 12, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover terecht als volgt:

"Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u 6 pagina's neer met foto's die men op Google images aantreft wanneer men de zoekterm "caso Calupeteca" ingeeft. Dat Kalaputeka echt bestaat en dat zijn foto's terug te vinden zijn op google wanneer men zijn naam ingeeft wordt hier niet betwist. Dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoekster haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.9. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN